

skulde tvivle paa, om der overhovedet er ret Mange, der finde det tilstedeligt; men — man finder sig deri, det gaar. Ogsaa der er der en Dobbeltthed, thi naar man siger: Det gaar dog ikke an, at dette udføres privat, saa hedder det fra Regjeringens Benneres Side: Nei, det er ikke privat, det er Noget, der foregaar under Ministerens Ledelse og under hans Ansvar; ganske vist fremtræder egentlig ikke Ministeren officielt, den ærede Krigsminister fremtræder som Privatmand, men det sker dog i alt Fald under Ministerens Ledelse og Sanction og forsaavidt ogsaa indirekte under hans Ansvar. Siger man derimod til Regjeringens Benner: Hvorfor I gaa hen og udføre disse Stridt udover, hvad der blev sagt, kun skulde have Betydning for en Feltbefæstning? saa hedder det: Nei, det er ikke Regjeringen, der foretager det, det er private Folk, der faae Lov til at gjøre det. Altsaa, ogsaa der er en Dobbeltthed til Stede, mellem de Private og Ministeren, Ansvaaret forsvinder mellem Hænderne, og ogsaa der vil det være til største Skade for Forsvarsvæsenets fremtidige Ordning, at der ikke bliver rent Mel i Bøsen, at man ikke kan se, hvor langt Regjeringens Ansvar rækker. Et tredje Exempel paa disse underlige, noget skiftende Belysninger, som vi faae snart her, snart der, er Spørgsmaalet om, hvilken Betydning Befæstningsanlægene ville faae for Dyrehavens Træer, hvilket Indgreb de ville gjøre deri. Der se vi snart fremjat: Ja, hvad Betydning har det? ganske vist vil noget af Dyrehaven, maaske Halvdelen, blive ofret, men den kan flyttes og kan plantes andet Steds. Men til andre Tider, ved anden Leilighed, hedder det fra den ærede Krigsminister: Hvad har det Par Træer at betyde, som der ofres? Ogsaa der er en Tvetydighed, hvis Forklaring slet ikke er saa vanskelig at faae fat paa. Naar den ærede Krigsminister taler om „det Par Træer“, som skal ofres, tænker han, antager jeg, aldeles bogstavelig paa de Træer, der staa paa det Terræn, hvor Kanalen bliver gravet. Det er jo ikke saa saa Træer endda, men med nogen Ret kan han maaske der tale om et Par Træer. Men den ærede Minister er ikke uvidende om, at der ligger noget ganske Andet bag ved, at naar der

tales om Tilintetgjørelse af store Strækninger af Dyrehaven, saa hæfter man ikke Blikket paa det Par Træer, som man fjerner for Kanalens Skyld, men man ser paa de Træer, som med Nødvendighed maa ryddes, naar Befæstningsanlægget skal have Betydning. Det veed den ærede Krigsminister lige saa godt som vi Andre; men saa veed jeg ikke, hvad det har paa sig at tale om det Par Træer. Lad os faae ren Bæft i denne Sag, lad os ikke skjule Noget, lad os ikke tale om et Par Træer, men sige rent ud: Saa Meget skal der ryddes, for at vi kunne faae lagt en Fæstning, og det er en væsentlig Ting. Nu veed jeg meget godt, at, var man enig om Befæstningsanlægene, vilde Henshuet til Stoven, til Dyrehaven, ikke være af afgjørende Betydning, men hvorfor saa skjule det? Lad os faae det tydelig frem, for at der ikke skal være Noget, der lister sig frem, men lad det komme klart for Dagen, saaledes at Folk af begge Leire, baade Høire og Venstre, tydelig kunne dømme om, hvad der foretages nu, og hvad der fremtidig skal gjøres. Jeg tror altsaa, at der maa være Anledning til at søge adskillig Forklaring baade om, hvad der nu bliver udført, og om, hvad der fremtidig skal ske.

Der er jo, som jeg gjentog, og som jeg atter skal sige, ingen Tvivl om, at saalænge den egenmægtige Politik, der ledes af den nuværende Krigsminister, skal fastholdes, vil det i og for sig være den største Hindring for, at der overhovedet kan gjøres Noget paa dette Omraade. Hvad der nu kan gjøres, og hvad der kan forsøges i et eventuelt Udvalg, skal jeg ikke her komme ind paa. Det kunde jo være muligt, at et saadant Udvalg kunde søge, at der blev Leilighed til, Mulighed for at føre denne Sag ind i et ganske andet Spor end det, hvori den nu befinder sig. Det bliver et eventuelt Udvalgs Sag at overveie dette, men jeg har paa dette Trin af Sagen kun kunnet og villet for mit Vedkommende og, som jeg haaber, for det aldeles overveieende Flertals Vedkommende her i Salen og ogsaa udenfor den nedlægge den stærkeste Indsigelse imod de Foranstaltninger, som den nuværende ærede Krigsminister har troet sig beføiet til at udføre for sin egen Regning og Histo,